

[Fuglsang.]

og en Udvikling, der er værd at lægge til Grund, hvis man vil tale om, hvilke Muligheder der er i den kommende Tid. Fangst-værdien Syd for Aggerkanal er 13-doblet, Fangstmængden er 6—7-doblet siden 1900, og Materiellets Værdi er 10—11 Gange saa stor som i 1900. Og saa er der en anden Ting, man maa mærke sig, og det er, at medens Fiskernes Antal Nord for Aggerkanal omtrent er det samme, som det var ved Aarhundredeskiftet, er Fiskernes Antal 3-doblet Syd for Aggerkanal, fordi der har været Betingelser, som har gjort, at dette Erhverv var værd at have med at gøre.

Ser vi paa Fiskedagenes Antal, der jo er i høj Grad afgørende for Erhvervet, ja, saa ser vi, at paa den aabne Kyst ved Vesterhavet ligger det fra 60—70 for de daarligste Fiskerlejer — det vil altsaa sige de Fiskerlejer, hvor man har den vanskeligste Kyst at gaa ud fra — og op til 120—125, højst 130 for de bedste Fiskerlejer, de Steder, hvor man har den bedste Kyst at fiske fra — det er jo Landingsplads, Brænding og Strøm, der bestemmer Farten for dem. Der er vel faa, om der er nogen, der kender Forholdene for vort Fiskeri bedre end Fiskeridirektøren. Det er fra Fiskeridirektøren, jeg har mine Tal og Oplysninger om disse Forhold, og Fiskeridirektøren udtaler paa min Forespørgsel, at Havneanlæg vil give Muligheder for at forøge Antallet af Fiske-dage til mindst det dobbelte med tilsvarende forøget Fangstmængde og Fangst-værdi.

Hertil kommer naturligvis saa de gode Muligheder for Forbedring af Fiskemateriellet og ikke mindst for Forlængelse af dette Materiels Brugstid. Det, Fiskerne først og fremmest trænger til, er større Baade, saa at de kan komme ud til Fiskepladserne. Fiskerne har vist, at de hurtigt kan udnytte de Muligheder, der bliver givet dem, og de vil ogsaa vide at udnytte Havnen, naar den kommer. Den vil ogsaa afgive Basis for noget større Fiskekuttere. I Øjeblikket har Fiskerne nærmest for store Baade; det fristes de til, thi jo større Baade de har, des længere kan de gaa ud paa Havet, og des sikrere kan de fiske. Men naar jeg siger, at det er nærmest for store Baade, de har, er det, fordi de har for stort Besvær med at slæbe disse Baade op paa Land paa den aabne Kyst. Somme Tider, naar Havet gaar højt op over Forstranden, maa de slæbe Baadene op ad de lodrette Klitter; det er overmaade besværligt, og det er ogsaa noget, der gaar i særlig høj Grad ud over Baadene. Baadenes

Brugstid bliver derved i høj Grad forkortet, og Mulighederne for et godt økonomisk Resultat forringes naturligvis. Naar Havnen er der, vil de store Kuttere, Kuttere paa et halvt Hundrede Tons, snart komme. Jeg ved vel, at Havnemodstandere har sagt, at Fiskerne vil ikke kunne skaffe sig disse Baade. Ja, det er jo en gammel Traver. Den kørte man op med, den Gang Ska-gens Havn kom; da sagde man, at Fiskerne vilde under ingen Omstændigheder kunne skaffe sig de større Baade, som var nødvendige. Man lavede ogsaa den Gang en Lov, hvorefter det var muligt at udlane Penge til Fiskere til en billig Rente gennem By- og Sognekommunerne, men det viste sig, at det var ikke nødvendigt. Da man fik de større Fiskekuttere og fik begyndt med dem, viste det sig at være en saa god Forretning, at Kapitalen var til Stede, og Skagen viste et glimrende Eksempel, idet denne By i Løbet af en halv Snes Aar skaffede sig selv en Fiskeflaade af store Kuttere, en Fiskerflaade, der repræsenterede den ikke ubetydelige Værdi af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er nok værd at tage i Betragtning, naar man kører op med det andet.

Saa hævder man, at Fiskerne vil ikke flytte til Havnene. Det kan maaske være rigtigt nok for de gamle Fiskeres Vedkommende — det vilde maaske ikke en Gang være ønskeligt af Hensyn til vort Redningsvæsen, om de flyttede alle sammen —, men Ungdommen flytter, det har vi Beviser for. Ungdommen er flyttet fra Holmslands Klit ned til Esbjerg, og den er flyttet adskillige andre Steder hen for at nærme sig Havnene. Samtidig vil de, der bliver tilbage, naturligvis faa roligere og tryggere Forhold at arbejde under, idet de faar Havnene at ty til under vanskelige Forhold.

Ude omkring paa Møder har vi Gang paa Gang i de senere Aar staaet overfor Spørgsmaalet om, hvad man skulde gøre med Befolkningstilvæksten, og hvor den Beskæftigelse, som manglede, skulde komme fra. Her maa da være et Felt, der kan regnes med, og under Hensyn til den Udvikling, som jeg nylig har givet en Oversigt over, synes jeg nok, der er Grund til at tage dette Spørgsmaal op til en alvorlig Overvejelse. Men samtidig med, at det er et fremtidigt *Erhvervsproblem*, er det et nutidigt *Arbejdsproblem* — det kan man ikke overse. Der er gennem de senere Aar ofret umaadelig store Beløb til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Skulde man saa nu standse et Arbejde som dette, der